HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

והניחו בכיסא. ואלו שני החלאין אין נוגעין זה ז] לזה: **מהו.** מי נטמא תכירו לו לא: **כי תנן.** בפרק חומר בקודש (חגיגה דף כ:) הכלי מלרף מה שבתוכו לקדש שאם נגע טבול יום במקצתו פסל את כולו: **ה"מ דנגעי אהדדי כו'.** להכי נקט טבול יום משום דאין טומאתו חמורה לעשות ראשון ושני דאי טומאה אחרת ל"ל לירוף הא מטמא אותו הטמא את הכלי והכלי מטמא את השאר: **מי תנן כלי מחבר.** (ב) הוה משמע דנגעי אהדדי והכלי מחברים כאילו הוי חד ואם נטמא זה נטמא זה. מלרף משמע דאין נוגעין וזה מלרפן ח] להיות אחד: **הושיט.** חלי עשרון אחד לבין הנך ט] חלי עשרון: **מהו.** אם נגע טבול יום בזה מהו שיטמא אותן י] שניה: **אין צריך לכלי.** כגון אלי חלי עשרון שלישי דאין צריך לכלי דהא אינו מלטרף עם אלו למנחה אחת אין הכלי מלרפו והטהורים הראשונים: **הושיט טבול יום כו'.** באוירן ולא נגע לא בהן ולא בכלי: **לירוף כלי דאורייתא.** יא] דאמרינן (חגיגה דף כג.) כף אחת יא) הכתוב עשאו לכל מה שבכף אחת לא שנא לחומרא כגון טומאה ול"ש לקולא כגון קמיצה דהוי כאילו נוגעין וקמיצה מעלייתא היא: **או דרבנן.** ולחומרא ולא לקולא: **מזו בפני עצמה.** משמע שעומד מזו בלא הכלי כדי קומץ שאינו מעורב וכן יב] כזו: **הך דמערב הא לא נגע.** בקומץ וקתני כשרות אלמא לירוף דאורייתא: **אמר רבא דילמא.** לאו דקאי קומץ בפני עצמו יג]: **בגזוין יד) המחולקין הטעון כמסרק.** גופי המנחה מחולקין מרחש האחד מזו כדי קומץ ומזו כדי קומץ אבל ברחש האחד נוגעין כמסרק זה שמלד אחד מחובר ומלד אחד שייו מפוזרות: **מאי הוי עלה.** דשני חלאים מחולקים מהו לקמוץ מזה על זה משום לירוף כלי: **והריס ממנו.** בקומלו: **דומיא דב' כלים.** כגון דאין נוגעין זה בזה: **כגון קפיזא בקבא.** שחקק מדה קטנה בתוך מידה גדולה ונותן בפנימי חלי עשרון וחליו בחיצון דאע"ג דעריבי שני החלאין מעילאי בגודש הכלי: **כיון דמפסקי מחילתא מפסאי.** דאין עירוב הגודש הוחיל ואינו יד] באויר הכלי. ובהא דייקינן הא כלי אחד דומיא דהאי שהוא בשני כלים כשר: **כגון עריבה** טו] . תרוכה טז) של תרנגולין ומחילה נמוכה באמצעית כדי לחלוק בין מים למורסן ואותה מחילה נמוכה ואינה מגעת לשפת העריבה הילכך לאו הפסק הוא טז] דנגעי למעלה מן המחילה שני החלאין באויר הכלי אבל הכא גבי ביצת דחלוקין הן לגמרי לא: **לירוף כלי וחיבור מים מהו.** כלומר חלי עשרון שנטמא בלירוף כלי מהו שיטמא אחר בחיבור מים כגון אם יש שני חלאי עשרון בכלי ואין נוגעין וחלי עשרון יש חוץ לכלי וחיבור כגון נזוק או לנור מחבר את של חוץ לכלי יז] ומה שבתוך הכלי ונגע טומאה בזה שבכלי שאינו נוגע במים ונטמא חבירו משום לירוף כלי: **מהו.** שיטמא את יח] של זה בחיבור מים: **ה"מ דגוזי.** לאותו שבכלי מהני ולא לשל חוץ: **מחבר.** וטמא החיצון: **חיבור מים ולירוף כלי.** כגון אם נטמא החיצון ונטמא זה שבכלי בחיבור מים: **מהו.** שיטמא זה את האחר משום לירוף כלי מי אמרינן דלא מהני לירוף אלא לטומאה שאירעה בתוך הכלי או לא אמרינן: **ונטמא אחד מהן.** ואח"כ הניח לשניהם בביקא ואין נוגעין דלההיא ודאי לא מהני לירוף שיחזור זה ויטמא את זה שהרי לא היה בכלי בשעת טומאה יט) (אלא אם כן) חזר טבול יום ונגע בטמא מהו שיקבל טומאה זו כדי לפסול חבירו: **הא שבע ליה טומאה.** דאשונה ולא יקבל עוד טומאה אחרת:

מדרש

מדרש

והניחו בביסא ונגע טבול יום באחד מהן מהו כי כ) תנן אכלי מצרף מה שבתוכו לקדש ה"מ היכא דנגעי בהדדי אבל היכא דלא נגעי בהדדי לא או דילמא ל"ש אמר להו איהו מי תנן כלי מחבר כלי מצרף תנן בכל דהו הושיט אחד לביניהן מהו א"ל כ) גצריך לכלי כלי מצרפו אין צריך לכלי אין כלי מצרפו הושיט טבול יום את אצבעו ביניהן מהו אמר להו דאין לך דבר שמטמא מאוירו אלא כלי חרס בלבד הדר איהו בעא מינייהו מהו הלקמוץ מזה על זה כ) צירוף דאורייתא או דרבנן אמרו לו זו לא שמענו כיוצא בו שמענו דתנן שני מנחות שלא נקמצו ונתערבו זו בזו אם יכול לקמוץ מזו בפני עצמה ומזו בפני עצמה כשירות ואם לאו פסולות כי יכול לקמוץ מיהא כשירות כ) אמאי הך דמערב הא לא נגע אמר רבא דלמא כ) בגושין המחולקין העשויין כמסרק מאי הוי עלה אמר רבא ת"ש דתניא יהרים ממנו מן המחובר כשאין יביא עשרון בשני כלים ויקמוץ הא בכלי אחד דומיא דשני כלים קמיץ א"ל אביי דילמא שני כלים ה"ד כגון קפיזא בקבא דאע"ג דעריבי מעילאי כיון דמיפסק מחיצתא דקפיזא ג) מתתא כ) הא כלי אחד דומיא דב' כלים ה"ד כגון עריבתה ד) של תרנגולין ואע"ג דמיפסקן מחיצתא הא נגיע אבל הכא דלא נגיע כלל תיבעי לך בעי רבי ירמיה כ) צירוף כלי וחיבור מים מהו כי תנן כלי מצרף מה שבתוכו לקדש ה"מ דגואי אבל דבראי לא או דילמא כיון דמחבר מחבר ואם תימצי לומר יכיון דמחבר מחבר חיבור מים וצירוף כלי ו) ונגע טבול יום מבחוץ מהו כי תנן כלי מצרף ה"מ דנגע מגואי אבל מבראי לא או דילמא לא שנא יתיקו: בעי רבא העשרון שחלקו ונטמא אחד מהן והניחו בביסא וחזר טבול יום ונגע באותו טמא מהו כ) מי אמרינן שבע (ז) לו טומאה או לא אמר ליה אביי ומי אמרינן שבע ליה טומאה והתנן כ) סדין טמא

מדרש

קדשי קדשים (דף נט.) כי סליק רב כהנא אשכחיה לר"ש בר רבי דתיבי וקאמר מסמיה דר' יוסי מזבח שנפגם כולו אבל ודאי הא דאשל לו רבי יוחנן ספיקותיו היה בסוף ימיו כסהיה ר' יוחנן ראש ישיבה כדמוכח בסוף ב"ק (דף קיז:) ור"ת פי' ההיא דגיטין (דף פד:) רבי יוחנן לתלמידיו שמגבל היה אומר כמו שמפרש הא לן והא להו בקידושין (דף כט.):

שאין צריך לכלי אין כלי מצרפו.

בפרק בתרא דחגיגה (דף כג.) בגמרא הכלי מלרף ב] מדכתיב כף אחת ומותיב רב כהנא מההיא דמוסיף ר"ע ודייק מינה שהוא מדרבנן ומשני ר"ש בן לקיש משום בר קפרא לא גלרכא י) לשירי מנחה דאורייתא את שלריך לכלי הכלי מלרפו ושאין לריך לכלי אין כלי מלרפו ואתו רבנן וגזור אפי' אין לריך לכלי כלי מלרפו וחזו תימה שפשוט לרב כהנא כל כך דאין כלי מלרף מה שאין לריך לכלי ג) דלא משמע דפליג אההיא שיטיא ושמא סבר לה כההיא שיטיא דרבה בר אבוה דמשני התם כשלברו ע"ג קטבליא א"ל דוקא בשירי מנחה שהיה כבר לריך לכלי מלרף כלי מדרבנן שלא יצא מקדושתו דקודש קמיצה ולא דמי להכא ד דלא היה מעושה לריך לכלי:

צירוף דאורייתא או דרבנן. וא"ת והא רב כהנא גופיה מדקדק בפרק בתרא דחגיגה (ג"ז שם) שהוא דרבנן מההיא דהוסיף ר"ע וי"ל דומר דשמא מפקא ליה משום שיטיא דתתה:

צירוף כלי וחיבור מים מהו. פי' בקונטרס כלומר אלי עשרון שנטמא בלירוף כלי מהו שיטמא בא] בחיבור מים כגון אם יש שני חלאי עשרון בכלי ואין נוגעין וחלי עשרון יש חוץ לכלי וחיבור מים כגון נזוק או לינור מחבר את אשר חוץ לכלי למה שבתוך הכלי ונגע טומאה בזה שבכלי שאינו נוגע במים ונטמא חבירו משום לירוף כלי מהו שיטמא את זה שבחוץ בחיבור מים ודבר תימה הוא שומר שמשקין מחברין אוכלין לקבל טומאה ונטמא אחרים ועוד שפירש שמתחברין ע"י נזוק והלא אפי' למים עלמן קיימא לן במכשירין (פ"ה מ"ט) דאין נזוק חיבור לטומאה וכעין פי' הקונטרס יש משנה אחת בתוספתא דטהרות פרק שמיני (מ"ח) עריבה שהיה קטפרס ב) (ונזוק) מלמעלן ומשקה טופח מלמטן וג' חתיכות כשילה אינן מלטרפות ושתים מלטרפות ור' יוסי אומר אפי' שתים אינם מלטרפות אל"כ היו רוצלות משקה ואם היה משקה עומד אפי' כעין החרדל מלטרף ר' דוסא אומר האוכל פרור אינו מלטרף ובתוספתא מ) תניא אתרוג שנפרך ותחבו בכוס או בקיסם הרי זה אין חיבור שאין חיבורי אדם חיבור בב] עשה שלשה במי פירות טהורה שאין לך דבר שמחבר את האוכלין אלא שבעה משקין ודבר תימה הוא אם בג] ליפת מי פירות אינה מועלת לחבר את הקמח ושמא לשה לאו דוקא אלא אורחא דמילתא נקט בד] דבר שאדם לש במי פירות פעמים שמי פירות מחברין ג' חלאי זיתים עיסה בה] במשקין הבאין מזה לזה ו): ועשאו

במסכת טהרות פרק שמיני (מ"ח) עריבה שהיה קטפרס ב) (ונזוק) מלמעלן ומשקה טופח מלמטן וג' חתיכות כשילה אינן מלטרפות ושתים מלטרפות ור' יוסי אומר אפי' שתים אינם מלטרפות אל"כ היו רוצלות משקה ואם היה משקה עומד אפי' כעין החרדל מלטרף ר' דוסא אומר האוכל פרור אינו מלטרף ובתוספתא מ) תניא אתרוג שנפרך ותחבו בכוס או בקיסם הרי זה אין חיבור שאין חיבורי אדם חיבור בב] עשה שלשה במי פירות טהורה שאין לך דבר שמחבר את האוכלין אלא שבעה משקין ודבר תימה הוא אם בג] ליפת מי פירות אינה מועלת לחבר את הקמח ושמא לשה לאו דוקא אלא אורחא דמילתא נקט בד] דבר שאדם לש במי פירות פעמים שמי פירות מחברין ג' חלאי זיתים עיסה בה] במשקין הבאין מזה לזה ו):

מסורת הש"ס

א) פסחים יט. חגיגה כ:, ב) [חגיגה כד.], ג) בגופין. ל"ק, ד) נז. ל"ק, ה) כלים פכ"ז מ"ט [וש"כ מ"ד], ו) [במדבר ז], ז) בגופין. ל"ק, ח) ל"ל עריבה, ט) ל"ל ואח"כ וגי' ל"ק אלא אח"כ וחזר, י) שם אחתא אלא לשירי כו', כ) ולא. ל"ק, ל) [והסנקן], מ) [סב"ל דעוקלין], נ) וע' מו' זבחים קט: ד"ה חיטוי,

תורה אור השלם

1. וְהָרִים מִמֶּנּוּ בְּקֹמְצוֹ מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשַּׁמְנָהּ וְאֶת כָּל הַלְּבֹנָה אֲשֶׁר עַל הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה רֵיחַ נִיחֹחַ אַזְכָּרָתָהּ לְיְיָ. ויקרא ב ח

הגהות הב"ח

(א) גמ' שבע ליה טומאה אי לא: (ב) רש"י ד"ה מי תנן כלי מחבר אי תנא כלי מחבר הוה משמע וכו' נטמא זה אבל מלרף משמע:

גליון הש"ס

גמ' שלא יביא עשרון בשני כלים. עי' לקמן דף ק ע"ב תוס' ד"ה לפשר: שם מי אמרי' שבע ליה טומאה. עיין שבת דף לא ע"ב תוס' ד"ה פחות: תוס' ד"ה שאין בו' דלא הוה מעולם צריך לכלי. ע' בהר"ש פ"א דטהרות משנה ט:

מוסף רש"י

כלי מצרף מה שבתוכו לקדש. תמיכות אוכלים הרכה בכלי אחד ונגע טמא באחד מהן הכלי מלרפן להיות כולן תמיכה אחת ונטמאו כולן (חגיגה כ:). עריבה תרוכה וכה אוכלי קודש מכלן ואוכלי קודש מכלן ואין נוגעין זה בזה ונגע טמא באוכלין שבראש אחד וכבלי לא נגע, ואוכל אין מטמא כלי אפילו מדרבנן ואפ"ה האוכלין שבאמי לאשים עמאים שהכלי מלרפן (פסחים יט.). צריך לכלי. דומיא דקטורת שבכף דאחיכי בה קבא כלי מלרפו, ואפילו לריך לכלי כגון שירי מנחה שהן אחילת הכן אין הכלי מלרפן (חגיגה כד.).

שיטה מקובצת

א) צירוף עיין בתוס' לקמן דף עז ע"ב: ב) אמאי הא דמערב הא לא נגע. דס"ד שהן מערבין כל כך מצד אחד שיהא הסולת של זו חולק מקצת חבירו ומכסהו שלא יהא כל העשרון של זו חולק מקצת חבירו ומכסהו שלא יהא כל העשרון של זו מחובר לעצמו (הרו"ל) כגושין המחולקין כזה:

ג) מתתאי. עשרון לא כלי אחד חתיכה הא ליתא שם: ד) עריבת תרנגולין תיבת של ל"ש: ה) צירוף כלי וחיבור מים. כגון עשרון שנחלק לג' חלקים השני חלקים הן בביסא אחד ולא נגעי אהדדי אלא שהכלי מצרפן לטומאה וחלק שלישי הוא חוץ לביסא ומים של נצוק או משקה טופח מחבר החיצון לאחד מן החלקים שבתוך הביסא ונגע טבול יום בחלק הפנימי שאינו מחובר לחיצון ונטמא חבירו שבתוך הביסא כמותו מחמת צירוף הכלי ומבעיא ליה אם יטמא החיצון מפני חיבור המים והדר מבעיא ליה אם נגע טבול יום בחיצון ונמצא הפנימי המחובר לו טמא מחיבור המים אם יטמא הפנימי האחר שאינו מחובר לחיצון מפני צירוף הכלי: ו) וצירוף כלי [מא"ר] תיקו והשאר נמחק: ז) אין נוגעין זה בזה: ח) מצרפן כאילו הם נוגעין הס"ד: ט) חצאי עשרון. ונתנו ביניהם: י) אותן. השנים: יא) דאורייתא. דכתיב כף ותיבת דאמרינן נמחק: יב) וכן. מזו תיבת בזו נמחק: הך דמערב. באידך דמנחה ממנחת הקומץ זו הא: יג) בפני עצמו. אלא בגושין. והד"א: יד) ואינו. מערב באויר: טו) עריבה. תרנגולין ארובה של: טז) הוא. דקא נגעי למעלה: יז) חוץ לכלי לאחר שבתוך תיבת ומה נמחק: יח) שיטמא זה את זה של חוץ בחבור: יט) בשעת טומאה אלא אם חזר: כ) מצרף. יליף מדכתיב: כא) שיטמא. אחר בחבור: כב) עסה שלשה. עיין בר"ש במס' טבול יום: כג) הוא אם. אין לישת מי פירות מועלת: כד) נקט. דכשאדם לש: כה) זיתים עיסה הבאין מזה ומזה במשקין:

מ א ב מי' פי"ב מהל' שאר אבות הטומאה הל"י:
מא ג מי' שם הלכה ח:
מב ד מי' פי"ג מהל' כלים הל"ח:
מג ה מי' פי"ח מהל' פסולי המוקדשין הל' כג:
מד ו ז מי' פי"ב מהל' שאר אבות הטומאה הל"ט:
מה ח מי' שם הלכה י:

עין משפט נר מצוה